

Египетъ, и съ много противостолнѣе излѣзи на съхо, и повѣдивши непріатели-те, облада Даміетъ; оттамъ са вѣсна камто Каиронъ и предѣлѣ близъ до Массаръ: но тамъ са повѣдиша краѣстоносцы-те совсемъ, и са принѣдиша, да са върнатъ назадъ камъ Даміетъ, а непріатели-те ги гонаха, и въ пять-атъ са зароби Лѣдовикъ и двамина-та мѣ брати, и покече-то коинство. Послѣ дадоха много пѣры, тѣ са освободи и той и коинство-то мѣ. А кѣто са освободи, доде въ градъ Акръ, кого-то имаха юще Хрїстіани-те, гдѣто го прѣеха съ голѣлъ радость, и той ги утѣши несамо съ речы и обѣщаніа, но имъ помогна, тѣ укрепиха мѣстата си. Поиска да иде и въ Іерусалимъ, и зѣ отъ Сѣлтан-атъ дозволеніе; но понеже го бѣше срамъ да иде съ тѣжкѣвъ способъ, върнаса въ Францъ, въ лѣто отъ Хрїста хиладо и двестѣ и педесать и четверто.

Но кѣто чѣ, че невѣрни-те оскоили въ Палестинѣ и дрѣгы мѣста, кои-то бѣше той укрепилъ съ свое иждивеніе, и Хрїстіани-те, дѣто са намѣрили тамъ, нѣкои исклали, нѣкои принѣдили, да станатъ Мухаметанци, реши, да направи вторый краѣстоносный бой. Прочіе кѣто са приготви, отиде по море-то, на хиладо и двестѣ и седемдесать години по Хрїста: но вмѣсто да иди въ Палестинѣ, утиде въ Тѣнѣсъ, имеючи нѣкожъ причинѣ, че, ако отиди тамъ, царь-атъ на тол градъ ще да стани Хрїстіанинъ. Но кѣто доде въ Афри-